

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 27. maj 2009
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2009-730-0876
Dok.: RAJ41026

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 4 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om ændring af reglerne for pædofilidømtes adgang til prøveløsladelse (B 112), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 27. april 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Marlene Harpsøe (DF).

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 4 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til folketingsbeslutning om ændring af reglerne for pædofilidømtes adgang til prøveløsladelse (B 112):

”Vil ministeren redegøre for recidivprocenten for pædofilidømte de sidste 10 år?”

Svar:

Som det fremgår af Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 157 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del), er Kriminalforsorgens årlige statistik over dømtes tilbagefald til ny kriminalitet baseret på udtræk af data fra politiets kriminalregister. Udtrækket giver mulighed for at fordele tilbagefald efter køn, alder og straffens art, men ikke kriminalitetens art. Kriminalforsorgen er derfor ikke i stand til at oplyse om tilbagefaldet for personer, der er idømt fængselsstraf for seksuelle overgreb mod børn.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har oplyst, at man er i færd med at omlægge sin recidivstatistik. Omlægningen vil bl.a. medføre, at det vil blive muligt at fordele tilbagefaldet efter hovedkriminalitetens art. Sædelighedskriminelles tilbagefald vil herefter kunne fordeles i to hovedgrupper, henholdsvis ”Voldtægt” og ”Sædelighedskriminalitet i øvrigt”. Omlægningen forventes tilendebragt med udgangen af juni 2009.

Justitsministeriet er ikke bekendt med recidivundersøgelser, som udelukkende omhandler seksualforbrydere, der er dømt for overgreb mod børn. De generelle recidivundersøgelser, der foreligger, viser dog samstemmende, at seksualforbrydere har en lavere recidivprocent end andre straffelovsovertrædere.

En undersøgelse fra 1998 viser således, at 30 pct. af seksualforbryderne recidiverer i løbet af 2 år efter en dom/afsoning, mens det tilsvarende tal for henholdsvis ejendomsforbrydere og voldsforbrydere er 40 og 37 pct. Recidiv omfatter i dette tilfælde alle former for ny kriminalitet og alle former for strafferetlige sanktioner. Recidiv alene til ny seksualforbrydelse forekommer antagelig ganske sjældent. En nyere undersøgelse af seksualforbrydere, som er idømt fængselsstraffe på op til 4 år, tyder på, at højst 5 pct. recidiverer til en ny seksualforbrydelse. I dette tilfælde er observationsperioden varierende, dog minimum 1 år.

Det kan endvidere nævnes, at Danmarks Statistiks kriminalstatistik i nogle år har omfattet oplysninger om tidligere kriminalitet blandt de personer, der et givet år idømmes en frihedsstraf. Tidligere kriminalitet kan ikke sammenlignes med recidiv, da kriminalitetsfrekvensen er faldende med alderen. Derfor vil omfanget af tidligere kriminalitet typisk være mere omfattende end omfanget af tilbagefald til ny kriminalitet. Kriminalstatistikken for 2006 viser, at 22 pct. af dem, der i 2006 blev idømt en frihedsstraf for en seksualforbrydelse, havde været idømt en frihedsstraf inden for de seneste 5 år forud for den aktuelle dom. 27 pct. af disse – eller 6 pct. af samtlige – havde også seneste gang været dømt for en seksualforbrydelse.

Kriminalstatistikken indeholder tilsvarende oplysninger om personer, der i 2006 er dømt for enten heteroseksuelle eller homoseksuelle forbrydelser mod børn under 12 år. Det drejer sig om en meget lille gruppe, i alt 56 personer. Af dem har 12 personer (21 pct.) været idømt en frihedsstraf inden for de seneste 5 år forud for den aktuelle dom, og i 4 af tilfældene – eller 7 pct. af samtlige – drejede det sig også om en seksualforbrydelse seneste gang, de blev dømt.

Der foreligger ikke tilsvarende oplysninger i kriminalstatistikken for 2007.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har endvidere oplyst, at der er iværksat et forskningsprojekt til opfølgning på slutrapporten fra 2004 om forsøgsordningen vedrørende en forstærket behandlingsindsats over for personer, der er dømt for seksualforbrydelser. Projektet har til formål – efter en længere observationsperiode og på grundlag af et større datamateriale – at etablere en bedre mulighed for at vurdere effekten af behandling af seksualforbrydere. Projektet omfatter tre delundersøgelser: 1) visitation af de dømte, 2) behandlingseffekt og 3) recidivundersøgelse. Undersøgelsen forventes at gøre det muligt at vurdere, hvilke faktorer, f.eks. kriminalitetens art eller sociale forhold, der har betydning for behandlingsresultaterne. Det forventes desuden at blive muligt at vurdere, hvorvidt der er grupper blandt seksualforbryderne, der profiterer mere af en form for behandling end af en anden form for behandling. De første resultater forventes at foreligge i efteråret 2010.

Endelig har Direktoratet for Kriminalforsorgen bemærket, at rapporten ”Behandling af sædelighedskriminelle i Anstalten ved Herstedvester” fra 2006 viser, at den gruppe af sædelighedskriminelle, som har modtaget

kønsdriftsdæmpende behandling, ikke er recidiveret til ny sædeligheds-kriminalitet, mens personerne er under behandling, som består af både hormonal medicinsk behandling og et psykoterapeutisk forløb. Rapporten viser desuden, at behandlingen har en længerevarende effekt på langt hovedparten af de behandlede, idet kun ganske få har begået ny sædeligheds-kriminalitet to år efter behandlingens ophør.